

категорія, при якій право визначення пропорційності захисту і посягання віддано на розсуд суду. Тому, хто обороняється, слід виконувати передбачені умови правомірності необхідної оборони, щоб не порушити цей принцип пропорційності. Визначення таких умов викликає великі труднощі навіть у фахівців, що в свою чергу, призводить до численних судових помилок і необгрунтованого осуду осіб.

Законодавство повинно бути чітко визначеним, конкретним, доступним в розумінні як фахівцям, так і всім громадянам держави. Людина повинна мати можливість сама захищати себе, свою власність і законні інтереси інших осіб, і це право має бути гарантовано законом. Вважаємо, що важливо істотно реформувати вітчизняне законодавство в сфері необхідної оборони. Воно повинно стати надійним механізмом, що дозволить особі діяти без остраху стати жертвою кримінального переслідування за свої дії.

Література

1. Конституція України. Науково-практичний коментар / редкол.: В.Я. Тацій (голова редкол.), О.В. Петришин (відп. секретар), Ю.Г. Барабаш та ін.; Нац. акад. прав. наук України. – 2-ге вид.; переробл. і допов. – Х.: Право, 2011. – 1128 с.

2. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України. – 4-те вид., переробл. та доповн. / за ред. М.І. Мельника, М.І. Хавронюка. – К.: Юридична думка, 2007. – 1184 с.

3. Закон і бізнес, ЗМІ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zib.com.ua/ua/121879genprokuratura_nadala_shokuyuchu_statistiku_schodo_rostu_riv.html

УДК 347.965 (043.2)

Манукян А.Ж., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Рибікова А.В., старший викладач

АДВОКАТСЬКА ЕТИКА ЯК ВИД ПРОФЕСІЙНОЇ ЕТИКИ

В роботі адвоката важливе значення мають не лише правові норми, але й норми етики, що викликало появу такого напрямку у науці, як адвокатська етика.

Загальновідомо, що адвокат, відповідно до Загального кодексу правил для адвокатів країн Європейського Співтовариства, прийнятого у жовтні 1988 року, посідає окреме особливе місце серед інших юридичних професій, адже він виконує унікальну та універсальну функцію у суспільстві – захищає права та свободи громадян. Правилами адвокатської

етики, затвердженими установчим з'їздом адвокатів України 17 листопада 2012 року, закріплені такі базові принципи адвокатської діяльності, як дотримання законності, компетентність і добросовісність, дотримання інтересів клієнта, принцип неприпустимості конфлікту інтересів на стадії прийняття доручення клієнта та ін. [1].

Що стосується питання предмету адвокатської етики, то у сучасній юридичній науці панівною є точка зору що ним виступає така поведінка представника цієї професії, члена відповідної корпорації переважно за обставин, коли він діє саме як професіонал або представляє свою професію чи сприймається оточуючими саме як представник корпорації адвокатів.

Зокрема, до адвоката ставляться досить високі вимоги: чесність, обізнаність у своїй професії, пунктуальність, зібраність, сумлінність тощо. На нашу думку, чесність є найголовнішою моральною вимогою для адвоката, яка включає в себе: правдивість, щирість перед іншими і, насамперед, перед собою, що до своєї поведінки, принциповість. Також чесність адвоката проявляється в тому, що при захисті свого клієнта він повинен використати всі відомі йому правила захисту, які не будуть перечити закону.

Голова ВКДКА В. Загарія наголошує на тому, що професіонали, які представляють людей в судах, підпадають під суворе етичне регулювання. Тому немає іншого шляху, аніж зробити так, щоб люди, які представляють громадян і юридичних осіб у судах, дотримувалися основних етичних засад, зокрема в питаннях конфлікту інтересів, поведінки в суді, питаннях взаємодії з суспільством. Погоджуємось із В. Загарія в тому, що компетентність включає в себе академічні знання і досвід, а етичність це дотримання усіх стандартів правил адвокатської етики [3].

Чесність в роботі адвоката проявляється, зокрема в такій ситуації, коли адвокат ніколи не стикався з певною ситуацією і не впевнений у своїх знаннях, то він повинен повідомити про це свого клієнта, а не прагнути за будь-яку ціну отримати справу цієї людини задля власного гонорару [2, с. 117]. Але, на жаль, в наш час зустрічаються такі «адвокати», для яких власне збагачення стоїть на першому місці, а інтереси клієнта добре, якщо б на другому, вони навіть не замислюються, що їх некомпетентність у справі може в подальшому негативно вплинути на життя підзахисного.

Ще однією нормою адвокатської етики є компетентність, під якою К. Білоус має на увазі не лише знання адвокатом норм чинного законодавства, але і наявність у нього достатніх навичок, необхідних для застосування цих знань на практиці, а також уміння використовувати їх найбільш ефективно в інтересах клієнта [2, с. 116].

Також не будемо забувати, що адвокат перетинається у своїй роботі не тільки з людьми які потребують його послуг, а й з колегами, органами

досудового слідства, судом. Порядність, добра воля, доброзичливість, чесність, ось на чому повинні базуватися взаємини з колегами. Ні в якому разі адвокат не повинен дозволяти собі висловлювати негативний відгук, давати хибну оцінку, образливо розповідати про роботу або власні якості колеги.

З «противником» в справі також потрібно поводити себе етично. Не порушувати його моральні права, не принижувати цю людину, не висміювати і не ображати. Отже, всі промови, виступи адвоката повинні викликати в оточуючих шанобливе і поважне ставлення до всієї правозахисної системи.

На нашу думку, складовою адвокатської етики має бути і повага до інших, яка проявляється у естетичній культурі адвоката, адже буває, що встановити контакт не вдається саме через початкову негативну думку, викликану неохайним зовнішнім виглядом, невічливою поведінкою. На основі початкової «картинки» яка виникає в людини при першій зустрічі з адвокатом може скластися як негативна так і позитивна оцінка.

Отже, відносини між адвокатом і колегами, між адвокатом та клієнтом повинні базуватись на повазі, коректності один до одного, взаємодопомозі. Адвокат повинен давши вірні поради переконатись, що людина її зрозуміла. Юристи зобов'язані дотримуватись конфіденційності і тримати адвокатську таємницю та бути скромними у рекламі своєї діяльності.

Література

1. Правила адвокатської етики від 17 листопада 2012 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 48. – Ст. 17.

2. Фіолевський Д. Актуальні проблеми юридичної освіти / Д. Фіолевський // Право України. – 2004. – № 2. – С. 114–117.

3. Загарія В. Питання адвокатської етики мають бути ключовими в регулюванні професії адвоката / В. Загарія / Вища кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://vkdka.org/golova-vkdka-valentin-zagariyapitannya-advokatskoji-etiki-mayut-butiklyuchovimi-v-regulyuvanni-profesiji-advokata/>